

*Рябченко Я.В. ст.гр.М-ФК-14
Науковий керівник:
к.т.н.,доц. каф. ЕАіФ Штефан Н.М.
(Державний ВНЗ «Національний гірничий
університет», м. Дніпропетровськ, Україна)*

УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА НА БАЗІ ОПТИМАЛЬНОГО РОЗПОДІЛУ ПРИБУТКУ

Розвиток ринкових відносин супроводжується підвищенням ролі прибутку як фактору забезпечення фінансування подальшої діяльності підприємства.

Від механізму розподілу прибутку залежить можливість забезпечення самофінансування підприємства, а значить і темпи його розвитку.

Необхідно враховувати і той факт, що прибуток, як результат ефективної діяльності підприємства впливає на підвищення вартості активів підприємства.

В бізнесі завжди є питання, що вагомніше: велика балансова вартість активів чи їх здатність генерувати позитивний грошовий потік підприємства?

В цьому сенсі чистий прибуток можна розглядати, по-перше, як результат грошових надходжень і видатків підприємства, іншими словами, як результат здатності підприємства генерувати позитивний грошовий потік. По-друге, після реінвестування частини прибутку в активи підприємства, чистий прибуток підприємства можна розглядати як чинник, який впливає на вартість активів підприємства.

Існує два підходи щодо впливу розподілу чистого прибутку на вартість підприємства.

Прихильники першого підходу доказують, що сплата дивідендів не впливає на підвищення доходності акцій і збільшення вартості підприємства і тому сплачувати дивіденди необхідно по залишковому принципу тільки після того, як профінансовані всі існуючі інвестиційні проекти, ефективність яких обґрунтована. Це показує так званий парадокс основоположників даного

підходу Ф.Модільяні та М.Міллера [1], доказаний за допомогою математичних формул.

Прихильники другого підходу щодо впливу розподілу прибутку на вартість капіталу фірми і на забезпечення добробуту власників (основоположник М.Гордон) [2] стверджують, що вартість акцій (V_a) залежить від виплати дивідендів.

Для власників підприємства кінцевими інтересами є збільшення ринкової вартості підприємства та максимізація поточних доходів, тому сума приросту курсової ціни акцій та отриманих поточних дивідендів – це та величина, яку власники підприємства намагаються максимізувати.

Визначення співвідношення між спрямуванням чистого прибутку підприємства на сплату дивідендів чи на реінвестування в активи підприємства, яке забезпечить максимальне зростання добробуту власників підприємства є визначальним етапом політики подальшого розвитку підприємства.

Реінвестування чистого прибутку в активи підприємства (точніше в основні фонди з малим коефіцієнтом зносу) дозволить зменшити коефіцієнт зносу основних фондів та досягнути синергетичного ефекту, не тільки підвищуючи вартість активів, а й підвищувати їх здатність генерувати грошовий потік.

Таким чином, всебічний аналіз процесу розподілу чистого прибутку, визначення питомої ваги чистого прибутку, спрямованого на реінвестування та частини чистого прибутку, спрямованого на виплату дивідендів, є актуальним і своєчасним.

Список літератури:

1. Miller M., Modigliani F. Dividend policy: Growth and the Valuation of Shares // Journal of Business.- October. 1961, P.411-433.
Gordon M. The Investment Financing, and Valuation of the Corporation.- 1962.